

LIBRIS

We know
books

**VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFÂNTULUI
CUVIOS MĂRTURISITOR
ARSENIE DE LA PRISLOP
(28 noiembrie)**

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2025

VIATA
SFANTULUI
CUVIOS MARTURISITOR
ARSENIE DE LA PRISLOP

Cuviosul Părinte Arsenie s-a născut în ziua de 29 septembrie 1910, în satul Vața de Sus, din județul Hunedoara, primind la botez numele de Zian-Vălean. În casa părinților săi, Iosif-Petru și Creștina Boca, oameni simpli și mult ostenitori, Cuviosul a crescut în frica lui Dumnezeu, încât avea să spună: *M-am pomenit credincios de copil*. Iar despre tatăl său își amintea că, odată, dorind să-i pună temelie bună, l-a mustrat ca să nu mai piardă timpul, ceea ce i-a și făgăduit

că va face până în cel mai de pe urmă ceas al vieții. Astfel, nicio dată nu s-a lenevit și a sporit atât de mult în știința de carte, încât toți se minunau de mintea sa cea luminată. Și, odată cu setea după cunoaștere, sufletul său începea să înseteze după Domnul, așa încât din tinerețe și-a asumat o *disciplină mai austeră*. În toamna anului 1929, după finalizarea studiilor liceale la Brad, s-a înscris la *Academia Teologică* de la Sibiu, unde, dintru început, s-a dovedit un student cu bune purtări. Fiind modest și sărac, impresiona nu doar prin știința de carte, ci și prin tăria de care dădea dovadă, prin răbdare, prin tăcere, înfrânare și postire. Având o asemenea viațuire, spunea: *Mi*

*se lămurea frumusețea chipului
viețuirii călugărești și doream să
mă instruiesc, pe cât puteam, mai
temeinic, cu deosebire în latura
mistică a vieții. La finalizarea
studiilor teologice, mitropolitul
Nicolae Bălan al Ardealului, vă-
zându-i talanții care așteaptă
să fie înmulțiți, l-a îndemnat să
urmeze Academia de Arte Frumoase
din București, unde a învățat
pictura de la cei mai de seamă
dascăli ai vremii. În septembrie
1936 l-a hirotonit diacon, iar, în
primăvara anului 1939, l-a trimis
în Sfântul Munte Athos, pentru
a învăța toată rânduiala duhovni-
cească, precum și meșteșugul artei
bizantine. Mergând acolo, împre-
ună cu Sfântul Cuvios Serafim
de la Sâmbăta de Sus, au fost*

găzduiți la Chilia Sfântul Ipatie, unde era stareț ieroschimonaful Teodosie Domnariu din Săliștea Sibiului. Pelerinajul în Sfântul Munte a fost scurt, dar cu mult folos, întrucât a cules precum albina nectarul și, pentru dragostea sa cea mare după Dumnezeu, Maica Domnului i-a rânduit întâlnirea cu nevoitorii aghioriți români Dometie Trihenea și Antipa Dinescu, de la care a primit atât povățuire, cât și un manuscris al *Filocaliei*, pe care l-a copiat și l-a luat cu sine. Întors în țară, a fost trimis la Chișinău ca să deprindă tehnica poleirii cu aur a icoanelor. Acolo a avut parte de o întâmplare minunată, care avea să îl marcheze întreaga viață. Cu o zi înainte de

începerea celui de al Doilea Război Mondial, pe 31 august 1939, în gară, *privind peste hărmălaia lumii*, L-a văzut pe Mântuitorul *cu niște ochi de o frumusețe divină și cu o infinită durere*, ceea ce l-a determinat să-și asume urmarea Lui, zicându-și: *Nu-I voi ușura întrucâtva imensa Lui cruce pe care o duce printre oameni până la sfârșitul lumii, luându-mi partea mea?* Astfel, s-a închinoviat în ctitoria Sfântului Voievod Martir Constantin Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, unde a primit, la tundera în monahism, numele Sfântului Cuvios Arsenie cel Mare, apoi, în ziua de 10 aprilie 1942, s-a învrednicit a primi și harul preoției. Pentru aleasa lui viețuire, împodobită cu roadele